

عنوان مقاله:

بررسی آلاینده های آب های زیرزمینی و آسیب پذیری آبخوان ها

محل انتشار:

همایش مدلسازی، پایش و مدیریت آلودگی آب، خاک و هوا و صوت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهران ایران پور مبارکه - استادیار گروه مهندسی عمران، واحد لنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

حامد باقری طادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران محیط زیست، موسسه آموزش عالی عقیق، شاهین شهر، ایران

خلاصه مقاله:

سفره های آب زیرزمینی، به عنوان یکی از مهمترین منابع آبی آسیب پذیر، به شکل های مختلف در معرض آلودگی قرار دارند، که تشخیص و کنترل آلودگی در آن ها نسبت به آب های سطحی مشکل تر و پرهزینه تر است. همچنین، به دلیل استمرار آلودگی در این منابع، بهترین روش جلوگیری از آلودگی آن ها، شناسایی منابع آلوده کننده می باشد. به منظور پیشگیری از نفوذ و ارتباط آب های نا متعارف به مناطق با آسیب پذیری بیشتر، تهیه نقشه های پهنه بندی آسیب پذیری و اتخاذ سیاست های مدیریتی دو راه کار مناسب جهت رفع این مشکل است. یکی از ابزارهای مناسب که کمک موثری به مدیریت آب های زیرزمینی می کند، تهیه نقشه هایی است که در آن ها مناطق آسیب پذیر یا حساس به آلودگی مشخص شده باشند. بدین منظور نقشه هایی از مناطق حساس و مستعد نسبت به بروز آلودگی تهیه می شود. در روش های موجود برای ارزیابی آسیب پذیری آب های زیرزمینی شاخصی تعریف می شود، برای پهنه هایی که شاخص آن بزرگتر باشد، نیروی آلودگی در آنها بیشتر است. بدین ترتیب می توان مناطق مختلف را با یکدیگر مقایسه کرد و معیاری واحد برای ارزیابی در اختیار داشت. ارزیابی آسیب پذیری آب های زیرزمینی به روش های مختلفی صورت می گیرد که از آن جمله می توان به روش های مبتنی بر شبیه سازی، روش های آماری و روش دراستیک اشاره کرد یکی از روش های متداول برای ارزیابی آسیب پذیری ذاتی آبخوان، روش دراستیک است. مفهوم "توانایی آسیب پذیری آب های زیرزمینی" اولین بار در اواخر دهه ۱۹۶۰ در فرانسه برای هشدار درباره آلودگی آب ارائه شد.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، آب های نامتعارف، اثرات نیترات، کیفیت آب، DRASTIC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758553>

